

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie
Wydział Nauk o Środowisku

PRAWO WODNE I RAMOWA DYREKTYWA WODNA – GORAĆCE TEMATY

Dr inż. Anna M. Wiśniewska

Cele Ochrony Środowiska w UE

Cele polityki UE w dziedzinie środowiska naturalnego zostały określone w art. 191 ust 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w sposób następujący:

- *zachowanie, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,*
- *ochrona zdrowia człowieka,*
- *ostrożne i racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,*
- *promowanie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu.*

Zasady Ochrony Środowiska w UE

Z kolei ust. 2 w art. 191 TFUE określa następujące zasady, na jakich opiera się polityka UE w dziedzinie środowiska:

- zasada wysokiego poziomu ochrony,
- zasada przezorności (ostrożności),
- zasada stosowania działań zapobiegawczych (zasada prewencji),
- zasada naprawiania szkód przede wszystkim u źródła,
- zasada „zanieczyszczający płaci” ,

Ponadto z art. 11 TFUE wynika zasada integracji wymagań środowiskowych przy ustalaniu i realizacji innych polityk i działań UE. Tego rodzaju podejście ma w szczególności służyć zrównoważonemu rozwojowi.

ACQUIS COMMUNAUTAIRE – dorobek prawny Wspólnoty Europejskiej

PRAWO PIERWOTNE

- Normy o charakterze konstytucyjnym
- Traktaty założycielskie
- Traktaty akcesyjne
- Traktaty reformujące
- Niektóre uchwały Rady dotyczące funkcjonowania organów.
- Ogólne zasady prawa współtworzone przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości.

PRAWO WTÓRNE

Prawo tworzone przez organy UE, działające w ramach swoich kompetencji i na podstawie upoważnienia przyznanego w traktatach.

- Akty **wiążące** (ustawodawcze, delegowane i wykonawcze): rozporządzenia, dyrektywy, decyzje
- Akty **niewiążące**: zalecenia, opinie
- Akty nienazwane (sui generis): uchwały, komunikaty, rezolucje, deklaracje, sprawozdania, wyjaśnienia, plany i programy, zielone i białe księgi

Unia Europejska, jako podmiot prawa międzynarodowego, uprawniona jest do zawierania umów międzynarodowych wiążących wszystkie państwa członkowskie.

Umowy międzynarodowe dotyczące środowiska mogą zawierać również państwa członkowskie UE, ponieważ dziedzina ta nie zalicza się do kompetencji wyłącznych UE (należy do kompetencji dzielonych, w których prawo podejmowania działań przysługuje zarówno Unii jak i państwom członkowskim).

Umowy międzynarodowe zawarte przez Unię stają się częścią *aquis* i zgodnie z art. 216 ust. 2 TFUE wiążą wszystkie państwa członkowskie.

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości

- Komisja wskazuje wysokość ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej do zapłacenia przez państwo członkowskie, jaką uzna za odpowiednią do okoliczności. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi, że Państwo Członkowskie nie zastosowało się do jego wyroku, może na nie nałożyć ryczałt lub okresową karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej tej, którą zaproponowała Komisja.

1. Ryczałt minimalny w przypadku Polski wynosi 3 mln 610 tys. euro .
2. Komisja Europejska może również wnosić o nałożenie kary według stawek dziennych. Ryczałt według stawek dziennych obliczany jest jako iloczyn podstawowej stawki dziennej (200 euro), współczynnika powagi naruszenia (od 1 do 20) oraz współczynnika zdolności płatniczej państwa członkowskiego (dla Polski 7,22). Uzyskaną sumę mnoży się przez liczbę dni, w których istniało naruszenie zobowiązania.
3. Okresowa kara pieniężna obliczana jest przez Komisję Europejską w ten sposób, że za każdy dzień niewykonania zobowiązania po ponownym wyroku Trybunału Sprawiedliwości Komisja Europejska proponuje naliczanie okresowej kary pieniężnej według podstawowej stawki dziennej 600 euro, pomnożonej przez współczynnik powagi naruszenia (od 1 do 20), współczynnik długotrwałości naruszenia (od 1 do 3) i współczynnik zdolności płatniczej Państwa Członkowskiego (dla Polski 7,22).
4. Za każdy dzień niewykonania przez Polskę zobowiązania po powtórny wyroku Trybunału Sprawiedliwości może być naliczana okresowa kara pieniężna w przybliżeniu w wysokości od 4,3 tys. do 260 tys. euro .

Ramowa dyrektywa wodna

Transpozycja do prawa krajowego:

- ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. + **nowelizacje już uchwalone i planowane**
- ustawa Prawo ochrony środowiska z dn. 27 kwietnia 2001 r.
- ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków z dn. 7 czerwca 2001 r.
- oraz niektóre akty wykonawcze do powyższych ustaw

Ramowa dyrektywa wodna

Transpozycja do prawa krajowego:

Inne dokumenty

- Plany gospodarowania wodami
- Program wodno-środowiskowy kraju.
- Strategia gospodarki wodnej do 2030.

Zamierzenia

- Osiągnięcie dobrego stanu wód i dobrego potencjału (2015/2021/2027)
- Powiązania z innymi dyrektywami → zintegrowana gospodarka wodna

Diagnoza stanu gospodarki wodnej (2011):

1. Niska ranga gospodarki wodnej w polityce państwa
2. Niedofinansowanie gospodarki wodnej
3. Niedostateczny stan zabezpieczenia przeciwpowodziowego kraju
4. Niedostateczny wpływ zarządzających wodami na decyzje dotyczące użytkowania zasobów wodnych
5. Niekorzystny stan ekosystemów wodnych i od wód zależnych

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

- Nadrzędnym problemem dotyczącym wdrażania przez Polskę RDW, odzwierciedlonym w planach gospodarowania wodami w dorzeczach jest brak spójności procesu planowania.
- Brakuje zintegrowanego podejścia w zakresie zarządzania wodami
- Nie istnieje powiązanie między zarządzaniem wodami a celami środowiskowymi określonymi w europejskim ustawodawstwie dotyczącym wody.
- Nie ma dowodów na istnienie zintegrowanego podejścia politycznego obejmującego zarządzanie wodami oraz inne powiązane obszary polityki, na przykład żeglugę, produkcję energii, ochronę przeciwpowodziową, rolnictwo itp.
- Do oddziaływań, jakie rolnictwo wywiera na wody, należą oddziaływania na jakość wód pochodzące z rozproszonych źródeł zanieczyszczeń, takich jak substancje biogenne i eutrofizacja. Rolnicy zostali uwzględnieni w ogólnym procesie konsultacji, jednak w odniesieniu do rolnictwa nie przyjęto żadnego szczegółowego podejścia.
- Źródło: Komisja Europejska: SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie wdrażania ramowej dyrektywy wodnej (2000/60/WE) – Państwo Członkowskie: Polska

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

Środki techniczne, dotyczące rolnictwa wybrano pod kątem oddziaływań:

- ograniczenie lub zmianę w zakresie stosowania nawozów i pestycydów,
- środki hydromorfologiczne i środki służące oszczędzaniu wody poprzez budowę systemów drenowania i nawadniania gruntów rolnych,
- weryfikację pozwoleń na pobór wody i ograniczanie poboru wody na potrzeby przemysłu i rolnictwa.

Pozatechniczne środki:

- wdrażanie i egzekwowanie istniejących starszych przepisów ustawodawstwa UE, w tym dyrektywy dotyczącej azotanów, dyrektywy w sprawie osadów ściekowych, dyrektywy dotyczącej środków ochrony roślin i dyrektywy dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC);
- doradztwo i szkolenia dotyczące szczegółowej metody stosowania nawozów i prowadzenie szkoleń w zakresie jej stosowania/obsługi; sporządzanie szczegółowych planów/programów działania i norm technicznych.

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

Środki związane z hydromorfologią

- Za znaczące oddziaływania uznano regulację przepływu wód, stopnie wodne, drenowanie gruntów, pobór na potrzeby hydroenergetyki, pobór na potrzeby zaopatrzenia w wodę, bariery, zasklepienie gleby, zapory przeciwpowodziowe i pogłębianie rzek.
- Środki obejmują budowę przepławek dla ryb, usuwanie konstrukcji, na przykład stopni wodnych, barier, umocnień brzegów, kontrolę gospodarki wodnej w zakresie posiadania pozwoleń i interwencje kontrolne.
- W planie gospodarowania wodami w dorzeczu nie przedstawiono definicji ekologicznego systemu przepływu i nie zgłoszono też żadnych szczegółowych środków służących zapewnieniu ekologicznego systemu przepływu

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

Środki związane z art. 9 (polityki opłat za wodę)

- Definicja usług wodnych zawarta w planach gospodarowania wodami w dorzeczach obejmuje usługi wodno-kanalizacyjne sektora komunalnego świadczone przez osoby prawne w zakresie zaopatrzenia w wodę, odbioru i oczyszczania ścieków oraz obu tych usług.
- W analizie ekonomicznej korzystania z wód na obszarach dorzeczy uwzględniono szerszy zakres usług wodnych w ramach kalkulacji zwrotu kosztów usług wodnych (zakłócenia, piętrzenie związane z hydroenergetyką, pobór własny w przemyśle i rolnictwie, uwalnianie substancji zanieczyszczających, usługi w zakresie żeglugi śródlądowej). Nie uwzględniono poboru własnego gospodarstw domowych.

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

Środki związane z art. 9 (polityki opłat za wodę)

- W planach gospodarowania wodami w dorzeczach wskazano następujące sposoby korzystania z wód: publiczne zaopatrzenie w wodę i oczyszczanie ścieków, przemysł, rolnictwo i leśnictwo oraz „pośrednie formy korzystania z wód”, takie jak ochrona przeciwpowodziowa, żegluga śródlądowa, hydroenergetyka, rekreacja.
- Wyżej wspomniana analiza nie uwzględnia rozwoju górnictwa (w analizie przewiduje się zmniejszenie poboru wody na potrzeby górnictwa w 2015 r.) związanego z wydobyciem gazu łupkowego, które jest technologią bardzo wodochłonną.
- Poziomy zwrotu kosztów obliczono w odniesieniu do publicznego zaopatrzenia w wodę, oczyszczania ścieków, przemysłu i rolnictwa. Alokacji kosztów środowiskowych pomiędzy poszczególne sektory działalności dokonano poprzez podział odpowiedzialności według struktury zanieczyszczeń zrzucanych przez poszczególne sektory.

Dyrektywa 2000/60/EC Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

Środki związane z art. 9 (polityki opłat za wodę)

- Obliczanie kosztów zasobowych: określenie ilościowego deficytu zasobów wodnych w danej jednostce (jednostką może być państwo, obszar dorzecza, obszar RZGW), a następnie przypisanie konkretnej wartości jednostkowej do korzyści utraconych w wyniku zidentyfikowanego deficytu wody (w zł/m³ deficytu wody rocznie).
- W Polsce kosztem zasobowym przypisano wartość zerową w rezultacie przeprowadzonych analiz.
- Z przekazanych informacji wynika, że w Polsce dotacje pokrywały jedynie około 1 % zaopatrzenia w wodę w 2006 r.
- Wdrażanie zasady „zanieczyszczający płaci” opisano w odniesieniu do sposobów korzystania z wód w następujących sektorach: gospodarstwach domowych, przemyśle i rolnictwie. Zasadę „zanieczyszczający płaci” uwzględniono w ramach zwrotu kosztów usług wodnych, odnosząc się do opracowania dotyczącego oddziaływań i wpływów. Zasada ta jest szczególnie rygorystycznie wdrażana w sektorze przemysłu.

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

Środki związane z art. 9 (polityki opłat za wodę)

- Wskazuje się również, że obecne polityki opłat za wodę zapewniają odpowiednie zachęty poprzez objętościowe naliczanie opłat i pomiary wody oraz elastyczność cen względem popytu na wodę (dostosowywanie stawek jednostkowych).
- W polskim systemie prawnym dopuszcza się jednak pewne zwolnienia z opłat za pobór wody i odprowadzanie ścieków, wynikające z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w odniesieniu do celów energetycznych, nawodnień rolniczych i napełniania stawów rybnych. Nie pobiera się też opłat za usługi wodne związane z hydroenergią, pomimo że stwierdzono występowanie kosztów środowiskowych.
- W ramach analizy stwierdzono, że rolnictwo nie przestrzega zasady „zanieczyszczający płaci”. Planuje się jednak wprowadzenie opłat za zużycie wody do chłodzenia oraz na potrzeby rolnictwa..
- Nie znaleziono żadnych informacji o tym, czy zastosowano przepis art. 9 ust. 4 lub przepisy dotyczące elastyczności ujęte w art. 9 w odniesieniu do sektorów rolnictwa, energii (chłodzenia) i hydroenergii.

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

Rolnictwo wywiera znaczny wpływ na zasoby wodne na wszystkich polskich obszarach dorzeczy.

Polska powinna opracować strategię, w której określa się środki podstawowe/obowiązkowe, które muszą być stosowane przez wszystkich rolników, oraz uzupełniające środki dodatkowe, możliwe do sfinansowania. Strategię taką należy opracować wspólnie ze społecznością wiejską, tak aby zapewnić wykonalność techniczną strategii i akceptację dla niej. Musi istnieć bardzo wyraźny poziom odniesienia, tak aby rolnicy znali zasady, a organy odpowiedzialne za fundusze WPR mogły odpowiednio konstruować programy rozwoju obszarów wiejskich i wymogi wzajemnej zgodności w zakresie gospodarki wodnej.

Dyrektywa 2000/60/EC

Parlamentu Europejskiego i Rady Wspólnoty Europejskiej Ramowa Dyrektywa Wodna /RDW/

- Jeżeli chodzi o środki związane z art. 9, zastosowano wąskie podejście do usług wodnych. Zwrot kosztów powinien dotyczyć szerokiego zakresu usług wodnych, w tym piętrzenia, poboru, magazynowania, uzdatniania i dystrybucji wód powierzchniowych oraz odbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków, również gdy są to usługi na potrzeby własne, na przykład pobór z ujęć własnych w celach rolniczych.
- Zwrot kosztów należy przedstawić w sposób przejrzysty w odniesieniu do wszystkich odpowiednich sektorów użytkowników wód, a w kosztach podlegających zwrotowi należy uwzględnić koszty środowiskowe i zasobowe. Należy również przedstawić informacje o zachętach w ramach systemu opłat za wszystkie usługi wodne, przy czym celem jest zapewnienie efektywnego korzystania z wód.
- W planach gospodarowania wodami w dorzeczach należy przedstawić informacje o tym, jak uwzględniono zasadę „zanieczyszczający płaci”.

Podstawowe założenia kolejnej nowelizacji PW

- pełna realizacja zlewniowej polityki gospodarowania wodami, zgodnie z wymogami i standardami Unii Europejskiej, spełniającej kryteria funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz zrównoważonego rozwoju;
- zarządzanie zasobami wodnymi w układzie zlewniowym realizowane przez rządową administrację wodną oparte na:
 1. Planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
 2. Planach zarządzania ryzykiem powodziowym,
 3. Warunkach korzystania z wód;
- rozdzielenie kompetencji dotyczących zarządzania zasobami wodnymi od utrzymania wód i zarządzania majątkiem Skarbu Państwa należącym do gospodarki wodnej;
- podniesienie rangi gospodarki wodnej poprzez usamodzielnienie władzy wodnej

Cel kolejnych zmian

Osiągnięcie fundamentalnego celu reformy gospodarki wodnej, jakim jest

pełna realizacja zlewniowej polityki gospodarowania wodami,

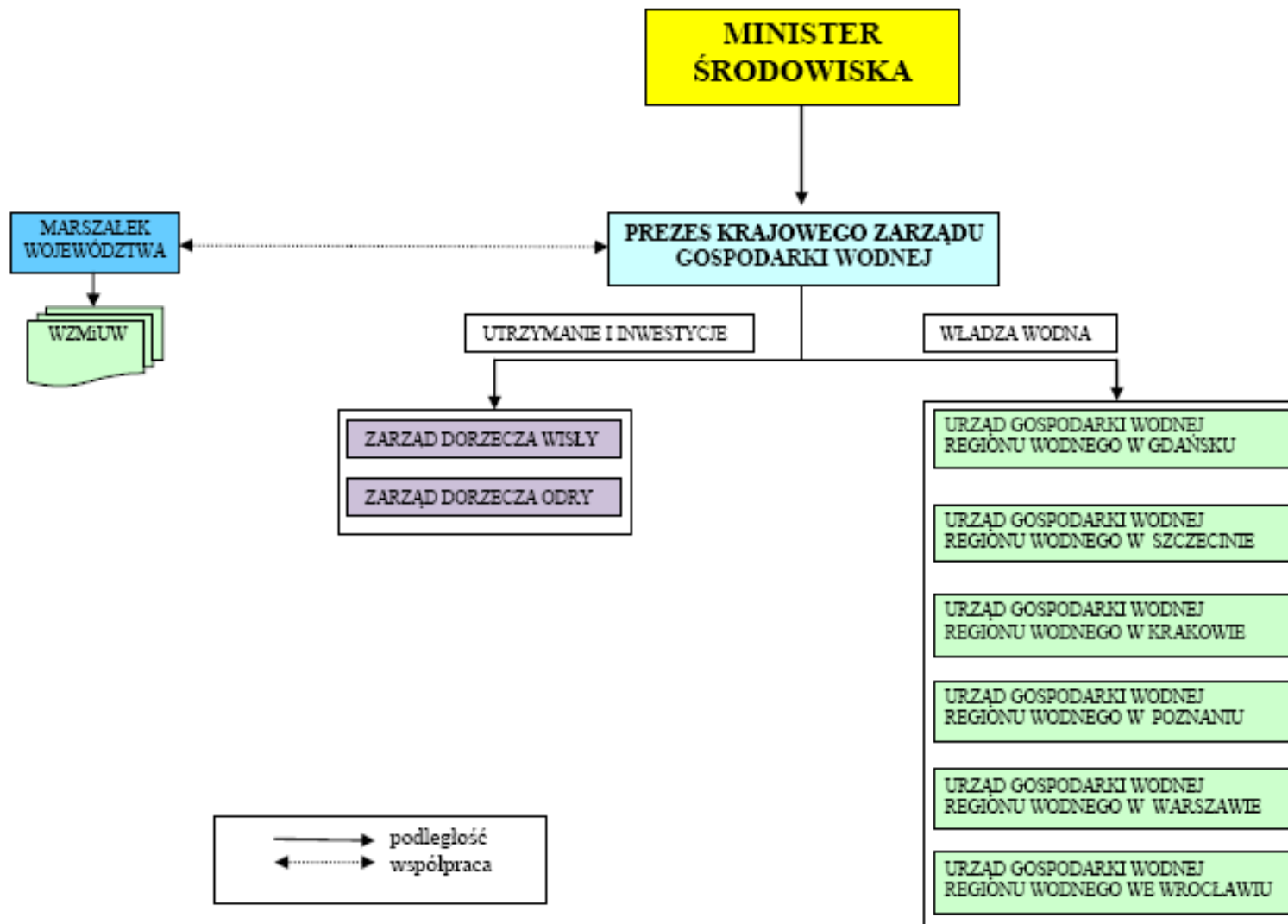
spełniającej kryteria:

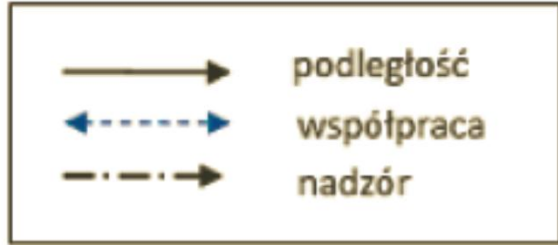
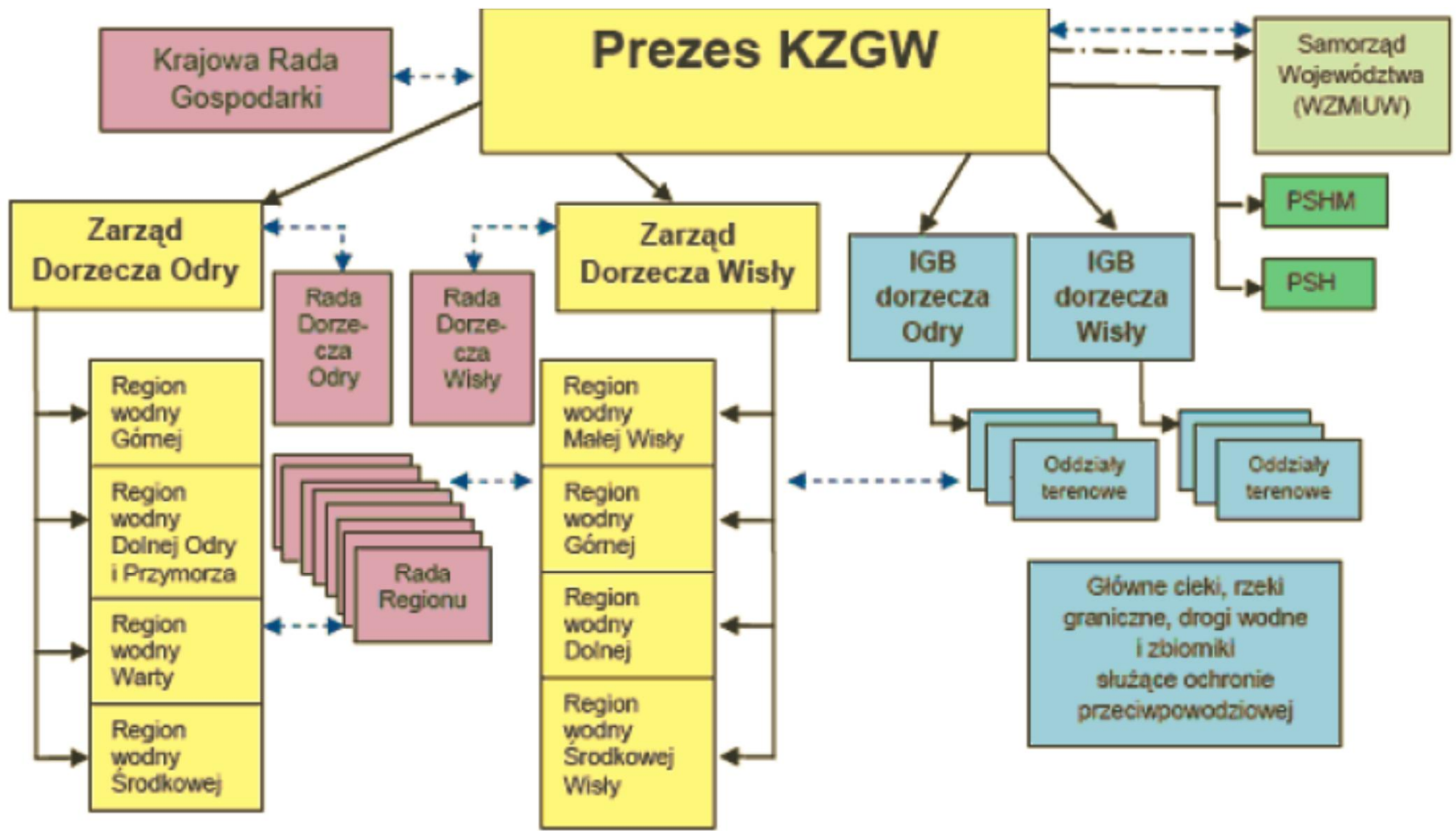
- funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz zrównoważonego rozwoju,
- efektywności ekonomicznej,
- trwałości ekosystemów
- i akceptacji społecznej.

Proponowana (i procedowana) organizacja gospodarki wodnej

- Utworzone zostaną dwa zarządy dorzecza: Odry i Wisły.
- Jednostkami terenowymi zarządów dorzecza będą regiony wodne zgodne z ustawą Prawo wodne.
- Zarządy dorzeczy będą odpowiedzialne za zarządzanie zasobami wodnymi w układzie zlewniowym.
- Instytucją zarządzającą majątkiem Skarbu Państwa byłaby nowo utworzona instytucja gospodarki budżetowej podległa bezpośrednio pod Prezesa KZGW z oddziałami terenowymi, w której gestii pozostałyby główne rzeki, drogi wodne, rzeki graniczne oraz zbiorniki wodne służące ochronie przeciwpowodziowej.
- Pozostałe, mniejsze rzeki oraz budowle hydrotechniczne przekazane byłyby samorządom wojewódzkim.

Reforma struktury organów gospodarki wodnej w Polsce

Założenia

- utworzenie specjalnych podmiotów, w formie dwóch państwowych osób prawnych – agencji wykonawczych w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych, tj.

Zarządu Dorzecza Wisły

Zarządu Dorzecza Odry

- Przejmą one zarówno pozyskiwanie i gromadzenie wpływów generowanych przez gospodarkę wodną, jak również ich wydatkowanie na inwestycje w gospodarce wodnej oraz utrzymanie wód i pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, z uwzględnieniem podziału wód publicznych na wody rządowe oraz wody samorządowe.

Założenia

- określenie źródeł przychodów tych państwowych osób prawnych. Powinny się składać na nie przede wszystkim przychody z opłat za pobór wód i wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi

oraz z administracyjnych kar pieniężnych za przekroczenie warunków dotyczących ilości ścieków, ich stanu, składu, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę, określonych w pozwoleniu zintegrowanym lub w pozwoleniu wodnoprawnym na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

Podsumowanie planowanych zmian

- Powstają dwa zarządy dorzeczy Odry i Wisły. W ich obszarze planowane są regiony wodne, a także element społeczny – rady regionów działające na zasadzie współpracy z wojewódzkimi zarządami melioracji i urzędzeń wodnych.
- To byłby pion zarządzania zasobami
- W pionie zarządzania majątkiem istniałyby dwie instytucje gospodarki budżetowej – dotyczące dorzecza Odry i dorzecza Wisły, ze swoimi oddziałami terenowymi. Współpracowałyby one z regionami wodnymi.

- Podstawową powodzenia reformy jest konieczność opracowania spójnego i komplementarnego zestawu instrumentów ekonomicznych.
- Planowane uwzględnienie, wynikającej z Ramowej Dyrektywy Wodnej zasady zwrotu kosztów za usługi wodne.
- Szacunki KZGW - w 2010 roku około 20% nakładów inwestowanych w gospodarkę wodną pochodziło ze środków prywatnych, a te pozostałe 80% ze środków publicznych.
- Plany administracji publicznej - „Dobrze by było, gdyby w 2016 roku te proporcje udało się zmienić, zakładając równowagę tych dwóch głównych obszarów, a więc środków prywatnych i publicznych.” *dr. Leszek Karwowski, prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej 2011 r.*

Co powiedziano w kwestii opłat

- „Opłaty będziemy musieli wprowadzić, nie ma innego wyboru. Wynika to z art. 9 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Natomiast trwają dyskusje dotyczące bardzo szczegółowych przepisów bezpośrednio zainteresowanych stron. Czasami są to bardzo przeciwstawne opinie, więc może się okazać, że będzie opóźnienie, jeżeli będziemy szukać kompromisu w deklaracjach dotyczących gospodarowania wodami”. Chodzi raczej o symboliczną opłatę – np. w wysokości 0,01 do 0,5 gr.

Stanowisko SPRŁ – listopad 2013

W toku dyskusji w środowisku hodowców i opierając się na zdaniu ekspertów, z którymi współpracuje SPRŁ, nie znajdujemy w treści Ramowej Dyrektywy Wodnej przesłanek do bezwzględnego przymusu obarczenia hodowców ryb opłatami za sam fakt korzystania z wody. Przywoływany na spotkaniu artykuł 9 RDW, mówi o wprowadzeniu opłat za usługi wodne, których definicja zawarta w artykule 2 RDW wydaje się nie dotyczyć hodowli ryb. Jeżeli takie zapisy są w RDW zawarte, prosimy o ich wskazanie.

Co było dalej?

- Do dnia dzisiejszego nie uzyskaliśmy jednoznacznej odpowiedzi mówiącej o tym że pojęcie usług wodnych nas dotyczy
- 11 września opublikowano wyrok Trybunału Europejskiego w sprawie KE przeciwko Niemcom.

Co w nim zawarto

51 Jak wynika z motywu 19 dyrektywy 2000/60, akt ten ma na celu utrzymanie i poprawę środowiska wodnego w Unii. Cel ten jest szczególnie związany z jakością danych wód. Kontrola ich ilości jest elementem pomocniczym w stosunku do zapewnienia dobrej jakości wód, dlatego powinny być również ustanowione pomiary ilości wód, służące zapewnieniu ich dobrej jakości.

52W konsekwencji, bez uszczerbku dla znaczenia polityk ustalania opłat za korzystanie z wód i potwierdzonej w tej dyrektywie zasady „zanieczyszczający płaci”, priorytetem powinny być działania w ramach odpowiedzialności poszczególnych państw członkowskich poprzez opracowywanie programów działań dostosowanych do warunków regionalnych i lokalnych.

55 Wynika stąd zatem, że środki dotyczące zwrotu kosztów za usługi wodne są przekazany do dyspozycji państw członkowskich instrumentami jakościowego zarządzania wodą, którego celem jest zapewnienie racjonalnego korzystania z jej zasobów.

Co w nim zawarto

56 Tymczasem, jak słusznie twierdzi Komisja, poszczególne działania wymienione w art. 2 pkt 38 dyrektywy 2000/60, takie jak pobór czy piętrzenie, mogą wywierać skutki na stan mas wody i z tego powodu mogą zagrozić realizacji wyznaczonych w tej dyrektywie celów, choć nie można wyprowadzać stąd wniosku, że brak wprowadzenia opłat za takie czynności w każdym wypadku będzie szkodliwy z punktu widzenia realizacji tych celów.

57 W tym względzie art. 9 ust.4 dyrektywy 2000/60 stanowi, że państwa członkowskie mogą pod pewnymi warunkami odstąpić od stosowania zasady zwrotu kosztów w odniesieniu za daną czynność w zakresie korzystania z wody, jeżeli nie podważa to celów wyznaczonych w tej dyrektywie i nie zagraża ich realizacji.

Deklaracje MŚ

- Padły deklaracje, że w wypadku przegrania przez KE sprawy w założeniach do Ustawy Prawo Wodne zostaną utrzymane dotychczasowe zwolnienia z opłat za pobór wód
- Obecnie MŚ próbuje się z tych deklaracji wycofać
- W trakcie jest opracowywana ekspertyza mająca na celu przedstawienie wpływu sektora akwakultury na stan mas wody.

A photograph showing a bundle of fresh green willow branches with long, narrow, lanceolate leaves. The branches are piled together and rest on a bed of dark, rounded, wet-looking stones. The water is clear, and the overall scene suggests a natural stream or riverbank.

Dziękuję za uwagę